

Шайновъ. Благодаря ти.

Стефка. Само при едно условие, че и ти ще се заречешъ като Драгана. И него държамъ въ ржка както и тебе. Упорствувате ли и двама ще ви напуснемъ.

Шайновъ. (Къмъ Камбуровъ). Вѣрно ли е, че си се зарекълъ?

— Отврати ме това притворство — и казахъ — доста!

Стефка. (като сочи писмото). Защото при тежавамъ това писмо.

Шайновъ. Писмо!

Стефка. Да, което почиваше въ тефтерчето ти.

Шайновъ. За туй ли ми скроихте тази примка?

Стефка. Не, то бѣ огледало за да се видишъ и засрамишъ.

Шайновъ. (Пада на колѣне). Стефке, прости ми?

Стефка. Обещавашъ ли, че нѣма вече...

Шайновъ. Хиляди пжти!

Стефка. Падайте и двама на колѣне.

Двамата се прекланятъ.

Стефка. Прощавамъ и на двама ви. И ако се съмня въ нѣщо или падне подозрение — развода е готовъ!